

سهم ناچیز سیستان
از طرح انتقال آب

فرشید عابدی

روزنامه‌نگار ساکن زاهدان

در پی تنش‌های آبی سال‌های گذشته در شمال استان، ادعا شد که از محل آبخوان دشت تهاب ۲۷ میلیون مترمکعب برای زاهدان و همین میزان برای منطقه سیستان تخصیص داده شده، اما آنچه در سفر فرمانده کل سپاه به استان در خیرگزاری ایرنا رسانه‌ای شد، گواه انتقال آب به زاهدان و میرجاوه است.

در حال حاضر لوله خط انتقال آب از دشت تهاب به زاهدان با قطر ۱۱۰۰ میلی‌متر در حال اجراست که بنا به نظر کارشناسان، ظرفیت انتقال ۱۵۰۰ لیتر در ثانیه را داراست که در یک‌سال ۲۷ میلیون مترمکعب و در خوشبینانه‌ترین حالت ۴۵ میلیون مترمکعب آب را به زاهدان منتقل می‌کند که باز کمتر از نیاز بیش از ۵۰ میلیون مترمکعبی این شهر است. بنابراین اگر آبرسانی به شمال استان مورد نظر است، باید قطر لوله حداقل به ۱۴۰۰ میلی‌متر افزایش یابد؛ در این صورت میزان انتقال آب به ۲۵۰۰ لیتر در ثانیه افزایش خواهد یافت که از این میزان، بخشی هم می‌تواند به شمال استان انتقال یابد. ضرورت بازبینی این قطر لوله از آنجایی باید مورد توجه قرار گیرد که خوشبختانه با ورود حجمی از سیلاب به چاه نیمه ۱۳، امکان تامین آب مصرفی حدود یک‌سال شهرستان‌های حوزه سیستان فراهم شده و فشار روانی اجرای طرح‌های اضطراری آب کاهش یافته است؛ بنابراین برخی از طرح‌های اضطراری تامین آب سیستان (مشابه آنچه در مصاحبه اخیر مدیرعامل آب منطقه‌ای استان عنوان شده) را باید از اولویت خارج کرد و روی خط انتقال آب از تهاب با قطر لوله ۱۴۰۰ میلی‌متر و حتی بیشتر از آن تمرکز کرد. آبخوان‌های پیرامون منطقه سیستان، منبع آب قابل اتکالی نیست و در کوتاه‌مدت آسیب‌پذیر است. با برداشت بی‌رویه آب از منابع آب زیرزمینی و زیرسطحی منطقه سیستان، منطقه در میان مدت به خاستگاه و خیم‌تر گردوغبار بدل خواهد شد اما آبخوان تهاب منبع آبی مطمئن است که می‌تواند آب شرب زاهدان و سیستان را تامین کند. بی‌تردید تامین آب شرب شهرستان‌های شمال و مرکز استان از توسعه کشاورزی در آن آبخوان توسط سرمایه‌گذاران کلان به مراتب مهم‌تر است.

منابع آب زیرزمینی ذخایر استراتژیک منطقه به‌شمار می‌روند، بنابراین واگذاری اراضی دارای منابع آبی به سرمایه‌گذاران، آینده زیست ساکنان منطقه را با آما و اگر مواجه می‌کند. این اراضی جزو اراضی ملی است و باید در تملک دولت باشد تا در مواقع تنش آبی امکان بهره‌برداری از منابع آن وجود داشته باشد.

با توجه به ظرفیت بارش‌های جنوب استان، خوب است سرمایه‌ها برای اجرای طرح‌های آبخیزداری و آبخوان‌داری به آن مناطق هدایت شود تا با ناهم‌اندازی آب، وضعیت کشاورزی و کیفیت زیست ساکنان منطقه ارتقا داده شود و از طرفی سرمایه‌گذاران نیز با توسعه کشاورزی منطقه، شاهد بازگشت سرمایه باشند. این مهم باعث می‌شود که میلیاردها مترمکعب آب شیرین به دریا نریزد و از استحصال آب‌های زیرزمینی به‌عنوان ذخایر استراتژیک منطقه جلوگیری شود.

از جامعه چه خبر؟

شهرداری شیراز

قتل مشکوک یک شهردار

دیروز عصر از شیراز خبر رسید که شهردار منطقه ۵ این شهر به‌طور مشکوکی فوت کرده است و بعد از آن یکصد و پنجاه و سومین جلسه علنی ششمین دوره شورای اسلامی شهر شیراز که بعد از ظهر یکشنبه از ساعت ۱۴ آغاز شده بود، به‌سبب شنیده شدن خبر فوت شهردار منطقه ۵ به‌تازگی نیمه‌تمام ماند. مرکز اطلاع‌رسانی پلیس فارس ساعتی بعد اعلام کرد: «در بررسی‌های اولیه مشخص شده که شهردار منطقه ۵ در منزل خودش در خیابان شهید آقایی شیراز به‌صورت مشکوک فوت کرده است.» پس از آن معاون دادستان و سرپرست دادسرای ویژه امور جنایی و جرائم امنیتی شیراز، ضمن تأیید خبر قتل شهردار منطقه ۵ شیراز گفت که بررسی‌های اولیه صحنه جرم، حکایت از درگیری دارد.

عکس: ایرنا

بازگشت اجباری

گزارش هم‌میهن درباره موج جدید مهاجرت معکوس ایرانیان از کانادا که به دلیل نارضایتی آنها از وضعیت اقتصادی به راه افتاده است

می‌گوید که هنوز زود است درباره تجربه زندگی در کانادا بگوید اما تأکید می‌کند، افرادی که به دلیل شرایط اقتصادی مهاجرت کرده‌اند با وضعیت سخت‌تری مواجه می‌شوند اما او برای زندگی در کشور آزاد و توسعه‌یافته، راه سخت مهاجرت را انتخاب کرده: «در همین یک‌سال اخیر، پزشکی که نتوانسته بود آزمون‌های سخت را در این کشور بگذراند به ایران بازگشت و دومی به دلیل شرایط خوب اقتصادی که در ایران برایشان فراهم شد، کانادا را ترک کرد.» به گفته او، رایج‌ترین دلیل مهاجرت ایرانیان به کانادا، مسئله اقتصادی است: «مهاجران ایرانی انتظار دارند در این کشور، در همان تخصصی که در ایران داشتند مشغول به کار شوند در حالی که این اتفاق نمی‌افتد. مصاحبه‌های کاری شرایط سختی دارد، زبان انگلیسی هم مسئله مهم دیگری است. همچنین برای مهاجرت افراد باید انگیزه‌های مهمی داشته باشند. یکی از دلایل مهم برگشت مهاجران به ایران، تصور نادرست آنها از مهاجرت است. آنها پس از مهاجرت با شوک اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مواجه می‌شوند. به‌رحال کانادا پس از کرونا لطمه اقتصادی بزرگی دید، برای مدت زیادی صدور ویزا معلق ماند و کانادا نیاز به نیروی کار پیدا کرد. البته در سال‌های اخیر این کشور دو موج مهاجرتی مهم داشت: یکی از سوی افغان‌ها پس از طالبان و دوم پس از جنگ اوکراین.» البته او معتقد است، بخشی از اطلاعاتی که از سوی کاربران در فضای مجازی منتشر می‌شود، نادرست است و نمی‌توان صرفاً بر اساس آنها برداشت درستی از واقعیت داشت.

شیرین همچنان به دنبال مهاجرت دوم است. او می‌گوید با اینکه رفتن به مونترال از طریق ازدواج بوده و بسیار راحت و آسان شهروند این کشور شده اما هیچ‌وقت نتوانسته خودش را متعلق به آن کشور بداند: «۱۰ سال است اینجا زندگی می‌کنم اما خودم را متعلق به اینجا نمی‌دانم. به‌نظر من کانادا کشور پیشرفته‌ای نیست، سیستم پزشکی ضعیفی دارد، بعد از پاندمی کرونا هم تورم بسیار بالایی را تجربه کرد. آنهاهی که تازه به این کشور مهاجرت کرده‌اند، سردرگم‌اند. آنها نمی‌دانند چطور باید کار پیدا کنند.» یکی از دوستان او ۵-۴ ماه بیشتر نتوانست در مونترال دوام بیاورد و بعد از تحمل سختی‌های مهاجرت، دوباره به ایران بازگشت. او با ویزای توریستی به کانادا رفته بود و قرار بود ویزای توریستی‌اش را به کاری تبدیل کند. اما آنقدر مسیر برایش سخت بود که بازگشت: «یکی از دلایل مهاجرت فراوان به این کشور، سیاست‌های جمعیتی مهاجری‌پذیری است. در حالی که مهاجران ایرانی نمی‌توانند خودشان را با این کشور سازگار کنند. وقتی شرایط ساخت می‌بینند، تصمیم به برگشت می‌گیرند. حتی همسر که در این کشور بزرگ شده، تمایل به ادامه زندگی در کانادا ندارد. حالا هم به دنبال کشور دیگری برای مهاجرت هستیم؛ شاید یکی از کشورهای عربی در نزدیکی ایران که هم از نظر فرهنگی نزدیک به ما باشد، هم پیشرفته باشد و هم نزدیک به ایران.» با این همه او می‌گوید که شرایط زندگی افراد در ایران تعیین‌کننده وضعیت آنها در این کشور است. اگر در ایران شرایط سختی داشته باشند، قطعاً از زندگی در کانادا راضی هستند، اما آنها که در ایران شرایط خوبی داشتند، قطعاً زندگی برایشان در این کشور سخت می‌شود.

دو ماه پیش بود که خبرگزاری رویترز در اسفندماه به موضوع مهاجرت معکوس از کانادا پرداخت. در این گزارش تأکید شده بود که افزایش هزینه زندگی موجب مهاجرت معکوس از کانادا شده است و فقط در شش ماه نخست سال ۲۰۲۳ نزدیک به ۴۲ هزار مهاجر کانادا را ترک کرده‌اند؛ براساس آمار رسمی این عدد در ۱۲ ماه سال ۲۰۲۲ معادل ۹۳ هزار و ۸۱۸ نفر بود و سال ۲۰۲۱، ۸۵۹۲۷ مهاجر کانادا را ترک کردند.

شیرین هم‌میهن از افزایش موج مهاجرت از کانادا را رسانه‌های معتبر جهانی هم در گزارش‌هایشان تأیید کرده‌اند. همین دو ماه پیش بود که خبرگزاری رویترز در اسفندماه به موضوع مهاجرت معکوس از کانادا پرداخت. در این گزارش تأکید شده بود که افزایش هزینه زندگی موجب مهاجرت معکوس از کانادا شده است و فقط در شش ماه نخست سال ۲۰۲۳ نزدیک به ۴۲ هزار مهاجر کانادا را ترک کرده‌اند؛ براساس آمار رسمی این عدد در ۱۲ ماه سال ۲۰۲۲ معادل ۹۳ هزار و ۸۱۸ نفر بود و سال ۲۰۲۱، ۸۵۹۲۷ مهاجر کانادا را ترک کردند.

شیرین هم‌میهن از افزایش موج مهاجرت از کانادا را رسانه‌های معتبر جهانی هم در گزارش‌هایشان تأیید کرده‌اند. همین دو ماه پیش بود که خبرگزاری رویترز در اسفندماه به موضوع مهاجرت معکوس از کانادا پرداخت. در این گزارش تأکید شده بود که افزایش هزینه زندگی موجب مهاجرت معکوس از کانادا شده است و فقط در شش ماه نخست سال ۲۰۲۳ نزدیک به ۴۲ هزار مهاجر کانادا را ترک کرده‌اند؛ براساس آمار رسمی این عدد در ۱۲ ماه سال ۲۰۲۲ معادل ۹۳ هزار و ۸۱۸ نفر بود و سال ۲۰۲۱، ۸۵۹۲۷ مهاجر کانادا را ترک کردند.

گروهی از مهاجران ناراضی در فضای مجازی، فعالند. همه آنها بر شرایط سخت اقتصادی در کانادا تأکید می‌کنند: «حقیقت تلخ اینکه، کانادا کشور بسیار گرانی است و اقتصادش بیمار. درآمد و هزینه‌ها با هم همخوانی ندارد.» برخی صحبت از مهاجرت دوم می‌زنند. برخی به امارات فکر می‌کنند. آسیایی‌ها چشم‌شان به کره است، مابقی هم دنبال آمریکا هستند. اغلب‌شان کار تخصصی می‌کنند، شاغل‌اند و میزان درآمدشان هم خیلی پایین نیست، یعنی جزو طبقه متوسط هستند اما می‌گویند که مالیات زیاد، وضعیت نامناسب خدمات، وضعیت درمانی، کاهش میزان امنیت، گرانی مسکن و مدرسه آنها را به فکر مهاجرت دوم انداخته است. دولت کانادا از یک مارس ۲۰۲۳ یعنی دهم اسفندماه ۱۴۰۱، راه را برای مهاجرت ایرانیان هموار کرد. براساس سیاست مهاجرتی این کشور که تا ۲۸ فوریه ۲۰۲۵ یعنی دهم اسفندماه ۱۴۰۳ اعتبار دارد، ایرانیان می‌توانند وضعیت اقامت کاری، تحصیلی یا توریستی خودشان را تمدید کنند و به‌صورت رایگان وضعیت اقامت خود را تغییر دهند، مثلاً ویزای توریستی را به ویزای کاری تبدیل کنند. بعد از این سیاست مهاجرتی بود که در خواست‌کنندگان ویزا، برای ارائه مدارک‌شان به سفارت کانادا مراجعه کردند؛ آنکارا، استانبول، ایروان، دویبی، ابوظبی و... از دو سال پیش، مقصد ایرانیان شد تا راه جدیدی برای خروج از ایران پیدا کنند. رامین یکی از افرادی است که پانزده سال گذشته برای ارائه مدارک‌شان به استانبول رفت و می‌گوید که ۸۰ درصد مسافران ایرانی هوایما، برای انگشت‌نگاری به سفارت کانادا آمده بودند. او می‌گوید که به‌گفته راهنمای سفرشان، در هفته حدود ۱۵۰ نفر برای انگشت‌نگاری به سفارت کانادا در ترکیه می‌آیند. خانواده‌های پنج‌نفره، زوج‌ها، خواهر و برادر، مادر و دختر و... در صف انتظار بودند: «وقتی به سفارت رسیدم، بیشتر از ۵۰۰ نفر جلوی آن ایستاده بودند. بیشتر هم ۲۰ تا ۴۰ ساله بودند. زنان و مردان سال‌خورده هم در میان‌شان دیده می‌شدند. بعضی قبلاً در اروپا زندگی کرده و به ایران بازگشته بودند و حالا دوباره قصد مهاجرت داشتند؛ آن هم بعد از ۱۲-۱۰ سال از بازگشت‌شان به ایران.» او می‌گوید که بیشتر از ۹۰ درصد آنها برای خروج از ایران و رهانشان از وضعیت اجتماعی و اقتصادی آمده بودند.

مهاجرت معکوس از کانادا

آغاز افزایش موج مهاجرت از کانادا را رسانه‌های معتبر جهانی هم در گزارش‌هایشان تأیید کرده‌اند. همین دو ماه پیش بود که خبرگزاری رویترز در اسفندماه به موضوع مهاجرت معکوس از کانادا پرداخت. در این گزارش تأکید شده بود که افزایش هزینه زندگی موجب مهاجرت معکوس از کانادا شده است و فقط در شش ماه نخست سال ۲۰۲۳ نزدیک به ۴۲ هزار مهاجر کانادا را ترک کرده‌اند؛ براساس آمار رسمی این عدد در ۱۲ ماه سال ۲۰۲۲ معادل ۹۳ هزار و ۸۱۸ نفر بود و سال ۲۰۲۱، ۸۵۹۲۷ مهاجر کانادا را ترک کردند.

دلیل اصلی مهاجرت معکوس از کانادا، مسائل اقتصادی و بالا بودن هزینه‌های زندگی در این کشور است؛ موضوعی که روزنامه فاینانشال پست کانادا هم در گزارشی در اسفندماه ۱۴۰۲ آن را تأیید کرده است. در این گزارش، نتایج نظرسنجی مؤسسه لجر مارتینگ آمده که نشان می‌دهد بیش از ۸۰ درصد از مهاجران جدید به کانادا که طی یک‌دهه گذشته به این کشور مهاجرت کرده‌اند، معتقدند کانادا کشوری بسیار گران‌برای زندگی است. مؤسسه لجر مارتینگ با ۲۱۰۰ مهاجر تازه‌وارد به کانادا مصاحبه کرده که اندکی بیش از نیمی از آنها گفته‌اند، کانادا «به‌شکل قابل توجهی گران‌تر» و ۳۵ درصد هم گفته‌اند که کانادا «تا حدودی گران‌تر» از آن چیزی است که انتظار داشتند. براساس نتایج این نظرسنجی موضوع «هزینه‌های زندگی، تورم و بهره بانکی»، مهم‌ترین نگرانی بین مهاجران جدید است. ۲۹ درصد پاسخ‌دهندگان، این موضوع را اصلی‌ترین نگرانی خود عنوان کرده‌اند. بعد از مسئله هزینه‌های زندگی، «شغل و وضعیت اقتصادی» و «توانایی تهیه مسکن» به‌ترتیب با ۱۹ و ۱۵ درصد در رده‌های بعدی